

TRIBUTOS

LOOK TO THE FUTURE?

DEFINICIÓ DA AXENDA PÚBLICA DA EDUCACIÓN, REDES PRIVADAS E INICIATIVAS PARTICULARES

A necesidade de establecer políticas educativas e a necesidade dun sistema público de educación son evidentes hoxe. Política e sistema que deben ser a columna fundamental do desenvolvemento educativo da sociedade. Endalí, a reivindicación da centralidade do ensino público. De modo tal que a maior presenza das estruturas e capacidades formativas do ensino público, democraticamente establecido, milita a favor dunha sociedade máis equilibrada, culta, libre e xusta no seu conxunto, mentres que a presenza crecente que, especificamente en Galiza, teñen as redes privadas de escolarización -agás por vía de excepción-, que ademais procuran detraer recursos económicos (concertos e subvencións) públicos de xeito continuado, milita a prol do contrario, unha sociedade máis desequilibrada, máis inxusta, con menor capacidade de integración e de benestar social, que se completará ao día seguinte con crecentes sistemas de 'control policial' de acordo cos intereses da clase dominante. Temos continuadas experiencias internacionais do expresado.

O convencemento de que é necesario establecer democraticamente e de modo público a política educativa, declarando a constitucionalidade do dereito da educación, é unha conquista fundamental a prol da dignidade humana e das maiorías sociais. A súa consistencia específica debe ser establecida e reexaminada tendo en conta as diversas variábeis sociais, culturais, históricas e académicas relacionadas co cambio social das sociedades e as garantías de cumprimento dese dereito, tendo presente o afondamento constante da democracia, isto é, a construción de sociedades cos máximos criterios de liberdade individual, equidade e xustiza.

Pero, a Xunta de Galicia vén practicando unha política negativa, agora mesmo ampliando o número de aulas concertadas mentres se clausuran outras de carácter público, provocando a redución da capacidade real e simbólica da educación pública (instalándoa aos poucos nunha representación de subsidiariedade para os sectores populares) e favorecendo, coa súa política neoliberal, o incremento continuado non só do peso real e simbólico das redes privadas de escolarización (concertadas e non), senón tamén dos climas de opinión social que o favorecen. Un incremento de centros e de servizos que, ademais, con frecuencia proclama o seu elitismo, a súa capacidade de 'distinción social' e a súa negación da cultura e da lingua galega, coa autorización fáctica da Administración galega.

A súa limitada acción/inacción na promoción do servizo público e dos seus significados fai que algúns sectores sociais urbanos comprometidos co presente e o futuro da lingua galega e outros valores medio-ambientais (ou doutro tipo) promovan a creación dalgúns centros de educación infantil (as *Sementes* con valiosas experiencias pedagóxicas, algunhas cooperativas de ensinanza promovidas por algúns grupos de novos profesionais), ao tempo que, cunha lóxica e unha racionalidade de filosofía no fondo similar, favorece o nacemento de colexios Montessori, nalgúns casos concibidos desde o elitismo. Favorece igualmente que axencias privadas, como algunhas fundacións ligadas a intereses económicos privados, non só queiran contribuir ao desenvolvemento educativo e á formación do profesorado, senón que tamén incidan, con poder mediático e quizais inoportunamente, na axenda pública da educación.

Así, *Look to the Future* foi o rótulo de convocatoria dun amplo seminario de formación de docentes do ensino público e do privado realizado polas Fundacións galegas Santiago Rey Fernández-Latorre e Amancio Ortega arredor do programa InspiraTICs, ou como 'aprender en primeira persoa a ser profesor innovador'. Unha iniciativa que se suma a outras de carga formativa emprendidas desde *La Voz de Galicia*, desde a Fundación Barrié de la Maza (co programa Piteas e a súa web de educación), a Fundación Botín do Banco de Santander e da Fundación Filipa Jove. Fan contribucións estimábeis, mais non é menos certo que con iso favorecen prácticas de hibridación pública-privada, de tanta querenza neoliberal, que contribúen a minguar o proxecto de centralidade da educación pública e todo o que iso significa. *Look to the future*: 200 profesores, maioritariamente do ensino público, imantándose, nun contexto emocionalmente acolledor, dos supostos ideolóxicos neo-liberais? Deberemos *construír outro futuro*. ■

